

Sygn. akt V U 186/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Justyna Kuchberska

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2017 r. w Kaliszu

odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 25 stycznia 2017 r. Nr (...)

w sprawie E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość świadczenia

1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 25 stycznia 2017 r. znak (...) w ten sposób, że ustala prawo odwołującej E. S. od obliczenia wysokości emerytury przy przyjęciu, iż podstawa wymiaru emerytury oblicza jest od kwoty bazowej 3 408,62 zł, poczynając od dnia 1 grudnia 2016 r.

2. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz odwołującej E. S. kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. przyznał E. S. prawo do emerytury z ustawy Karta Nauczyciela, obliczając jej wysokość w części socjalnej od nowej kwoty bazowej a w części stażowej od podstawy wymiaru poprzednio przyznanej emerytury dla osoby w skróconym wieku emerytalnym wynoszącym 55 lat.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła E. S. wnosząc o jej zmianę poprzez obliczenie emerytury z uwzględnieniem nowej kwoty bazowej również w części stażowej.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Poza sporem pozostaje przyznanie odwołującej E. S. urodzonej dnia (...), emerytury dla osoby mającej ukończony skrócony wiek emerytalny wynoszący w przypadku kobiet 55 lat, począwszy od dnia 1 listopada 2013 r. Wysokość świadczenia w części obejmującej obliczenie emerytury w oparciu o przepis art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustalono w oparciu o podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z 10-u kolejnych lat kalendarzowych czyli z okresu: lat 2003 – 2012. Ustalony wskaźnik

podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 136,60%. Od dnia 1 listopada 2013 r. do dnia 31 lipca 2016 r. odwołująca pozostawała w stosunku pracy. Z powyższego tytułu za odwołującą odprowadzane były składki na ubezpieczenia społeczne: emerytalne i rentowe. Obliczony wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia z okresu obejmującego lata 2006 – 2015 wynosi 143,40%. Z dniem 31 lipca 2016 r. uległ rozwiązaniu stosunek pracy łączący powódkę i Publiczne Przedszkole nr (...)w O.od dnia 22 sierpnia 1977 r. na stanowisku nauczyciela i dyrektora publicznego przedszkola. Stosunek pracy ustał w związku z zamiarem przejścia powódki na emeryturę. Po rozwiązaniu powyższego stosunku odwołująca najpierw wnioskiem z dnia 1 sierpnia 2016 r. wniosła o podjęcie wypłaty emerytury uprzednio zawieszony od dnia 1 listopada 2013 r. co skutkowało wydaniem decyzji z dnia 12 sierpnia 2016 r. przeliczającej wysokość emerytury a następnie złożyła w grudniu 2016 r. wniosek o ponowne przeliczenie emerytury wskazując na spełnienie warunków stażowych pracy nauczycielskiej na dzień 31 grudnia 2008 r. i rozwiązanie stosunku pracy co obrazowało przedstawione wcześniej świadectwo pracy przy wniosku o podjęcie wypłaty emerytury. Załatwiając ten ostatni wniosek, ZUZ wydał w dniu 25 stycznia 2017 r. wymienioną na wstępie decyzję

/ bezsporne /

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. emeryturach i rentach z funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wysokość emerytury wyznacza tzw. część socjalna (24% kwoty bazowej) oraz część stażowa emerytury (1,3% podstawy wymiaru za każdy rok okresów składkowych i 0,7% za każdy rok okresów nieskładkowych). Artykuł 53 ust. 3 cytowanej wyżej ustawy dotyczy przyjmowania do obliczeń określonej kwoty bazowej w zakresie części socjalnej emerytury.

Artykuł 53 ust. 4 wyłącza w pierwszym rzędzie zastosowanie przewidzianej art. 53 ust. 3 cytowanej ustawy reguły dotyczącej kwoty bazowej w przypadku, kiedy zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia (wcześniejszej emerytury) podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Odwołująca w okresie od daty przyznania emerytury dla osoby w skróconym wieku emerytalnym (55 lat) do dnia przyznania emerytury z Karty Nauczyciela, podlegała ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu przez okres ponad 30 miesięcy.

W przypadku dalszego podlegania ubezpieczeniu do obliczenia emerytury znajdują zastosowanie ogólne zasady ustawy emerytalnej regulujące wpływ podlegania ubezpieczeniu społecznemu (dalszego zatrudnienia) po nabyciu prawa do emerytury, także emerytury wcześniejszej, na pobierane dotychczas świadczenie. Są one zawarte w art. 110 ustawy emerytalnej. Zgodnie z tym przepisem wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego. Taki pogląd zawarł Sąd Najwyższy w powoływanej przez odwołującego uchwale z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie I UZP 1/08.

Odwołująca spełniła warunki z art. 110 ustawy do przeliczenia emerytury w części stażowej albowiem powołała się na zarobki z okresu przypadającego w części po przyznaniu wcześniejszej emerytury, powodujące uzyskanie wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyższego niż wskaźnik dotychczasowy. Nowy wskaźnik obliczony z uwzględnieniem zarobków przypadających po przyznaniu wcześniejszej emerytury wynosi bowiem 143,40% gdy tymczasem dotychczasowy – 136,60%.

Wymóg podlegania przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu, a także wymagania art. 110 ustawy dotyczące tego, że nowy wskaźnik podstawy wymiaru musi być wyższy od poprzedniego, Trybunał Konstytucyjny uznał za zgodne z Konstytucją (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 kwietnia 2006 r. – P 9/05)

Zatem na gruncie powołanych przepisów były podstawy do uwzględnienia odwołania.

Z przytoczonych motywów orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. i § 9 ust. 2 w zw. z § 15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie uznając, iż nakład pracy pełnomocnika procesowego uzasadnia zastosowanie stawki podwyższonej do wysokości dwukrotnej stawki minimalnej.